

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยหัวข้อ "ปัจจัยเชิงโครงสร้างของสถานีวิทย์ท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่กำหนดรูปแบบและเนื้อหารายการ" เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่มุ่งศึกษาเชิงโครงสร้างสัมพันธ์ (Structural Approach) เป็นหลัก ที่มีจุดมุ่งหมายจะศึกษาถึงลักษณะโครงสร้างการเป็นเจ้าของ การบริหารจัดการ ระบบการควบคุม ระบบตลาดและแหล่งที่มาของรายได้ ซึ่งโครงสร้างนี้จะเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดลักษณะสัมพันธ์ของไทยในด้านรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ประเภทข้อมูล

3.1.1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุ

3.1.2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างของวิทยุท้องถิ่น

3.2 แหล่งข้อมูล

3.2.1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุ

ประชากร ได้แก่ รายการตามผังรายการ (Layout) ที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 19 จังหวัด จำนวน 129 สถานี ดังนี้

(1) จังหวัดอุบลราชธานี	15 สถานี
(ระบบเอฟ.เอ็ม. 8 สถานีและเอ.เอ็ม. 7 สถานี)	
(2) จังหวัดขอนแก่น	14 สถานี
(ระบบเอฟ.เอ็ม. 7 สถานีและเอ.เอ็ม. 7 สถานี)	
(3) จังหวัดอุดรธานี	13 สถานี
(ระบบเอฟ.เอ็ม. 7 สถานีและเอ.เอ็ม. 6 สถานี)	
(4) จังหวัดนครราชสีมา	13 สถานี
(ระบบเอฟ.เอ็ม. 8 สถานีและเอ.เอ็ม. 5 สถานี)	

- (5) จังหวัดสกลนคร 9 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 6 สถานีและเอ.เอ็ม. 3 สถานี)
- (6) จังหวัดสุรินทร์ 8 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 5 สถานีและเอ.เอ็ม. 3 สถานี)
- (7) จังหวัดมหาสารคาม 7 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 5 สถานีและเอ.เอ็ม. 2 สถานี)
- (8) จังหวัดบุรีรัมย์ 6 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 4 สถานีและเอ.เอ็ม. 2 สถานี)
- (9) จังหวัดร้อยเอ็ด 6 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 5 สถานีและเอ.เอ็ม. 1 สถานี)
- (10) จังหวัดยโสธร 6 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 4 สถานีและเอ.เอ็ม. 2 สถานี)
- (11) จังหวัดเลย 6 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 4 สถานีและเอ.เอ็ม. 2 สถานี)
- (12) จังหวัดหนองคาย 6 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 4 สถานีและเอ.เอ็ม. 2 สถานี)
- (13) จังหวัดนครพนม 5 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 3 สถานีและเอ.เอ็ม. 2 สถานี)
- (14) จังหวัดศรีสะเกษ 3 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 1 สถานีและเอ.เอ็ม. 2 สถานี)
- (15) จังหวัดชัยภูมิ 3 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 2 สถานีและเอ.เอ็ม. 1 สถานี)
- (16) จังหวัดกาฬสินธุ์ 3 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 2 สถานีและเอ.เอ็ม. 2 สถานี)
- (17) จังหวัดอำนาจเจริญ 2 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 1 สถานีและเอ.เอ็ม. 1 สถานี)
- (18) จังหวัดมุกดาหาร 2 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 1 สถานีและเอ.เอ็ม. 1 สถานี)
- (19) จังหวัดหนองบัวลำภู 1 สถานี
 (ระบบเอฟ.เอ็ม. 1 สถานี)

สถานีวิทยุกระจายเสียงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งหมดข้างต้นสังกัดองค์กรต่างๆในเบื้องต้นพบว่ามีจำนวน 12 องค์กร ดังนี้ 1) กรมอุตุนิยมวิทยา 2) กรมประมง 3) กองบัญชาการทหารสูงสุด 4) องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย 5) กองทัพบก 6) กองทัพเรือ 7) กองทัพอากาศ 8) กรมประชาสัมพันธ์ 9) ทบวงมหาวิทยาลัย 10) กรมไปรษณีย์โทรเลข 11) รัฐสภา และ 12) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3.2.2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างของวิทยุท้องถิ่น

ประชากร ได้แก่

3.2.2.1 ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants)

3.2.2.1.1 หัวหน้าสถานี/นายสถานี/ผู้อำนวยการสถานี/ผู้ควบคุมสถานี
ในเบื้องต้นพบว่ามีจำนวน 126 คน

3.2.2.1.2 ผู้จัดการ/หัวหน้าชุด/หัวหน้างาน/หัวหน้าฝ่ายรายการของบริษัท
ในเบื้องต้นพบว่ามีจำนวน 126 คน

3.2.2.1.3 นักจัดรายการวิทยุ
ในเบื้องต้นพบว่ามีจำนวน 3,000 คน

3.2.2.2 เอกสาร (Documentary)

3.2.2.2.1 ผังการดำเนินงาน (Organizational Structure)
ในเบื้องต้นพบว่ามีจำนวน 126 ชุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุ

กลุ่มตัวอย่าง การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้พิจารณาถึงความเป็นตัวแทนของประชากรที่เป็นสถานีวิทยุกระจายเสียงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มเป็นกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยจะเลือกจังหวัดที่มีจำนวนสถานีวิทยุกระจายเสียงหนาแน่นมากที่สุด อันดับ 1,2 และ 3 ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี ขอนแก่นและอุดรธานี ซึ่งมีจำนวนสถานีทั้งหมด 42 สถานีก่อน ดังนี้

อันดับที่ 1 คือ จังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวนสถานีทั้งหมด 15 สถานี ดังนี้

1. สถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 107.0 MHz
2. สถานีวิทยุกระจายเสียง สทท.9
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 104.0 MHz
3. สถานีวิทยุกระจายเสียง สทท.9
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1161 KHz
4. สถานีวิทยุกระจายเสียงทหารอากาศ 08
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 105.25 MHz
5. สถานีวิทยุกระจายเสียงทหารอากาศ 08
ระบบเอ.เอ็ม. ความถี่ 801 KHz
6. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 98.5 MHz
7. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1341 KHz
8. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 711 KHz
9. สถานีวิทยุกระจายเสียง 1 ปณ.
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 102.0 MHz
10. สถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 87.5 MHz
11. สถานีวิทยุกระจายเสียง สวพ.
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 99.5 MHz
12. สถานีวิทยุกระจายเสียง วปถ.6
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1287 KHz
13. สถานีวิทยุกระจายเสียง ทภ.2
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 95.75 MHz
14. สถานีวิทยุกระจายเสียง ทภ.2
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1215 KHz
15. สถานีวิทยุกระจายเสียง ทภ.2
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1485 KHz

อันดับที่ 2 คือ จังหวัดขอนแก่น มีจำนวนสถานีทั้งหมด 14 สถานี ดังนี้

1. สถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 90.75 MHz
2. สถานีวิทยุกระจายเสียงทหารอากาศ 020
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 107.75 MHz
3. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 98.5 MHz
4. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 99.5 MHz
5. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 621 KHz
6. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 648 KHz
7. สถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 103.0 MHz
8. สถานีวิทยุกระจายเสียง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1314 KHz
9. สถานีวิทยุกระจายเสียง สวพ.
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 104.5 MHz
10. สถานีวิทยุกระจายเสียงวปถ.12
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 603 KHz
11. สถานีวิทยุกระจายเสียงทภ.2
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 88.25 MHz
12. สถานีวิทยุกระจายเสียงทภ.2
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1107 KHz
13. สถานีวิทยุกระจายเสียง รต.
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1152 KHz
14. สถานีวิทยุกระจายเสียง กวส.5
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1044 KHz

อันดับที่ 3 คือ จังหวัดอุดรธานี มีจำนวนสถานีทั้งหมด 13 สถานี ดังนี้

1. สถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 91.5 MHz
2. สถานีวิทยุกระจายเสียงทหารอากาศ 09
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 104.0 MHz
3. สถานีวิทยุกระจายเสียงทหารอากาศ 09
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1062 KHz
4. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 93.75 MHz
5. สถานีวิทยุกระจายเสียง 1 ปณ.
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 99.0 MHz
6. สถานีวิทยุกระจายเสียง 1 ปณ.
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1089 KHz
7. สถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 87.5 MHz
8. สถานีวิทยุกระจายเสียง เสียงสามยอด
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 105.75 MHz
9. สถานีวิทยุกระจายเสียง เสียงสามยอด
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 774 KHz
10. สถานีวิทยุกระจายเสียง ตชด.
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 100.25 MHz
11. สถานีวิทยุกระจายเสียง วปถ.7
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1233 KHz
12. สถานีวิทยุกระจายเสียง ยานเกราะ
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 684 KHz
13. สถานีวิทยุกระจายเสียง ทภ.2
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 747 KHz

หลังจากนั้นจึงเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้เกณฑ์ลักษณะโครงสร้างขององค์กรที่แต่ละสถานีแตกต่างกันตามหน่วยงานต้นสังกัด จึงได้จำนวน 9 องค์กร ได้แก่ องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย กองทัพอากาศ กรมประชาสัมพันธ์ ทบวง

มหาวิทยาลัย กรมไปรษณีย์โทรเลข รัฐสภา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกองทัพบก ทั้งนี้เพื่อให้การเลือกในครั้งนี้ครอบคลุม กรณีสถานีใดที่มีคลื่นความถี่ทั้งในระบบ เอเอ็ม.และเอฟ.เอ็ม.จะทำการศึกษาทั้ง 2 คลื่นความถี่ โดยเหตุผลดังกล่าวทำให้เลือกกลุ่มตัวอย่างได้จำนวนทั้งสิ้น 24 สถานี 30 คลื่นความถี่ ดังนี้

1. สังกัดองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 จังหวัดมีจังหวัดละหนึ่งสถานี ในระบบเอฟ.เอ็ม.ดังนั้นจึงทำการศึกษา 3 สถานี ดังนี้
 - 1.1 สถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
จ.อุบลราชธานี เอฟ.เอ็ม.ความถี่ 107.0 MHz
 - 1.2 สถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
จ.ขอนแก่น เอฟ.เอ็ม.ความถี่ 90.75 MHz
 - 1.3 สถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
จ.อุดรธานี เอฟ.เอ็ม.ความถี่ 91.5 MHz

2. สังกัดกองทัพบก ในกลุ่มตัวอย่างจังหวัดอุบลราชธานีมี 2 สถานี คือ สถานีวิทยุกระจายเสียง วปด.6 และ ทภ.2 จึงเลือกศึกษาสถานีวิทยุกระจายเสียงวปด.6 เพราะมีอายุการก่อตั้งและกระจายเสียงมายาวนาน ส่วนจังหวัดอุดรธานีมี 3 สถานี คือ สถานีวิทยุกระจายเสียงวปด.7 ยานเกราะ และ ทภ.2 จึงเลือกศึกษาสถานีวิทยุกระจายเสียง ยานเกราะ เพราะเป็นสถานีวิทยุฯ ที่ได้รับการตอบรับดี จากการประเมินผลโดยการเรียกขึ้นส่วน ชาวบ้านให้ความสนใจ (วลัยพร สุขเกษม, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม 2542) ส่วนหนึ่งเพื่อไม่ให้ซ้ำกับจังหวัดอุบลราชธานี และจังหวัดขอนแก่นซึ่งมี 4 สถานี คือ สถานีวิทยุกระจายเสียงวปด.12, ทภ.2, รต. และ กวส.5 ทั้งนี้ได้เลือกสถานีวิทยุฯ รต. เพราะเป็นสถานีวิทยุฯ ที่ได้รับความนิยม และเพื่อไม่ให้ซ้ำกับจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดอุดรธานี ดังนั้นจึงทำการศึกษา 3 สถานี ดังนี้
 - 2.1 สถานีวิทยุกระจายเสียงวปด.6 จ.อุบลราชธานี
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1287 KHz
 - 2.2 สถานีวิทยุกระจายเสียง รต. จ.ขอนแก่น
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1152 KHz
 - 2.3 สถานีวิทยุกระจายเสียง ยานเกราะ จ.อุดรธานี
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 684 KHz

3. สังกัดกองทัพเรือ ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 จังหวัดมีเพียงจังหวัดอุบลราชธานีเพียงแห่งเดียวแต่มีทั้งระบบเอฟ.เอ็ม.และเอ.เอ็ม.ดังนั้นจึงทำการศึกษาสถานีเดียวแต่ทั้งสองระบบ ดังนี้
 - 3.1 สถานีวิทยุกระจายเสียง สทร.9 จ.อุบลราชธานี
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 104.0 MHz และเอ.เอ็ม.ความถี่ 1161 KHz
4. สังกัดกองทัพอากาศ ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 จังหวัดมีจังหวัดละหนึ่งสถานีและบางจังหวัดมีทั้งระบบเอฟ.เอ็ม.และเอ.เอ็ม.ดังนั้นจึงทำการศึกษาทั้งหมด ดังนี้
 - 4.1 สถานีวิทยุกระจายเสียงทหารอากาศ 08 จ.อุบลราชธานี
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 105.25 MHz และเอ.เอ็ม. ความถี่ 801 KHz
 - 4.2 สถานีวิทยุกระจายเสียงทหารอากาศ 020 จ.ขอนแก่น
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 107.75 MHz
 - 4.3 สถานีวิทยุกระจายเสียงทหารอากาศ 09 จ.อุดรธานี
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 104.0 MHz และเอ.เอ็ม.ความถี่ 1062 KHz
5. สังกัดกรมประชาสัมพันธ์ ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 จังหวัดมีจังหวัดละสถานีและบางจังหวัดมีทั้งระบบเอฟ.เอ็ม.และเอ.เอ็ม.ดังนั้นจึงทำการศึกษาทั้งหมด ดังนี้
 - 5.1 สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จ.อุบลราชธานี
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 98.5 MHz. เอ.เอ็ม.ความถี่ 1341 KHz
และเอ.เอ็ม.ความถี่ 711 KHz
 - 5.2 สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จ.ขอนแก่น
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 98.5 MHz,ความถี่ 99.5 MHz
และเอ.เอ็ม.ความถี่ 621 KHz,ความถี่ 648 KHz
 - 5.3 สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จ.อุดรธานี
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 93.75 MHz
6. สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 จังหวัดมีเพียงจังหวัดเดียวคือ จังหวัดขอนแก่นแต่มี 2 สถานี ได้แก่ สถานีวิทยุกระจายเสียง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และสถานีวิทยุกระจายเสียง มหาวิทยาลัยขอนแก่น และเลือกสถานีวิทยุกระจายเสียง มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพราะเป็นสถานีวิทยุ ที่มีชื่อเสียงทั้งยังมีรูปแบบและเนื้อหารายการที่หลากหลาย ดังนั้นจึงทำการศึกษาเพียงสถานีเดียว คือ

6.1 สถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยขอนแก่น จ.ขอนแก่น
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 103.0 MHz

7. สังกัดกรมไปรษณีย์โทรเลข ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 จังหวัดมีเพียง 2 จังหวัดและบางจังหวัดมีทั้งระบบเอฟ.เอ็ม.และเอ.เอ็ม.ดังนั้นจึงทำการศึกษาทั้งหมด ดังนี้

7.1 สถานีวิทยุกระจายเสียง 1 ปณ.จ.อุบลราชธานี
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 102.0 MHz

7.2 สถานีวิทยุกระจายเสียง 1 ปณ. จ.อุดรธานี
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 99.0 MHz และเอ.เอ็ม.ความถี่ 1089 KHz

8. สังกัดรัฐสภา ในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 จังหวัดมีเพียง 2 จังหวัดในระบบเอฟ.เอ็ม.ดังนั้นจึงทำการศึกษา 2 สถานี ดังนี้

8.1 สถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา จ.อุบลราชธานี
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 87.5 MHz

8.2 สถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา จ.อุดรธานี
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 87.5 MHz

9. สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในกลุ่มตัวอย่างจังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดขอนแก่นมีเพียงสถานีเดียวในระบบเอฟ.เอ็ม.แต่ที่จังหวัดอุดรธานีมี 2 สถานี คือ สถานีวิทยุกระจายเสียงเสียงสามยอด และสถานีวิทยุกระจายเสียง ตชด. จึงเลือกสถานีวิทยุกระจายเสียง ตชด. เพราะ เป็นสถานีที่มีมาตรฐาน รายการมีคุณภาพ และได้รับความนิยม (สังกัด เจ้าจันแก้ว, สัมภาษณ์, 2 กรกฎาคม 2542) ดังนั้นจึงทำการศึกษา 3 สถานี ดังนี้

9.1 สถานีวิทยุกระจายเสียง สวพ.จ.อุบลราชธานี
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 99.5 MHz

9.2 สถานีวิทยุกระจายเสียง สวพ.จ.ขอนแก่น
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 104.5 MHz

9.3 สถานีวิทยุกระจายเสียง ตชด.จ.อุดรธานี
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 100.25 MHz

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการนี้ ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีผู้ช่วยวิจัยเข้าพื้นที่เพื่อบันทึกเทปรายการวิทยุ และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ เทปบันทึกข้อมูล โดยบันทึกเทปตลอดเวลาที่สถานีวิทยุฯ แต่ละแห่งออกอากาศในระหว่างวันพุธที่ 1 เมษายน ถึงวันพฤหัสบดีที่ 7 เมษายน 2542 ทั้งนี้เพราะเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีการปรับผังรายการของไตรมาสที่ 2 ส่วนผังรายการ (Layout) ของแต่ละสถานีจะอาศัยการสำเนาด้วยตัวผู้วิจัยเอง

3.3.2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะโครงสร้างของวิทยุท้องถิ่น

กลุ่มตัวอย่าง ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้เป็นตัวแทนประชากรหัวหน้าสถานี/นายสถานี/ผู้อำนวยการสถานี/ผู้ควบคุมสถานี นักจัดรายการวิทยุและผังรายการและผังการดำเนินงานนั้นได้กระทำโดยมีหลักการ ดังนี้

3.3.2.1 หัวหน้าสถานี/นายสถานี/ผู้อำนวยการสถานี/ผู้ควบคุมสถานี

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยจะเลือกตามจังหวัดที่ทำการศึกษาลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการ คือ จังหวัดอุบลราชธานี ขอนแก่นและอุดรธานี จึงได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants) จำนวน 23 คน และเนื่องจากสถานีวิทยุฯ รัฐสภา จ.อุบลราชธานี และจังหวัดอุดรธานีเป็นสถานีลูกข่ายที่มีสถานีแม่ข่ายที่ส่วนกลาง (กรุงเทพฯ) โดยมีการบริหารจัดการ และการควบคุมด้านรายการ และการออกอากาศที่กรุงเทพฯ ผู้วิจัยจึงเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักคือ นายถาวร จุลตามระ ผู้อำนวยการสถานีวิทยุฯ รัฐสภา ส่วนสถานีวิทยุฯ อื่นๆ สามารถจำแนกตามจังหวัดได้ ดังนี้

จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 7 คน
 จังหวัดขอนแก่น จำนวน 9 คน
 จังหวัดอุดรธานี จำนวน 6 คน ดังนี้

จังหวัดอุบลราชธานี

1. นายพงษ์ศักดิ์ เทียนศรี

นายสถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
 ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 107.0 MHz

2. นายบุญช่วย จันทร์คำ ผู้อำนวยการสถานีวิทยุฯ
และนายสาโรจน์ ม่วงสมมุข หัวหน้าฝ่ายรายการ (ให้สัมภาษณ์ร่วม)
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 98.5 MHz ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1341 KHz
3. นายพรศักดิ์ เตชะวิวัฒน์บุญ
รักษาการนายสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เพื่อการศึกษา
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 711 KHz
4. นายสำออง วรรณสุทธิ
หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียง 1 ปณ.
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 102.0 MHz
5. พ.ต.ท. มนูญ ใจเอก
หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียง สวพ.
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 99.5 MHz
6. จำลิบเอก ภิญโญ ภิญโญพันธ์
หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียง วปถ.6
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1287 KHz

จังหวัดขอนแก่น

1. นายไพฑูรย์ แสงโสภณ
นายสถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 90.75 MHz
2. เรืออากาศเอก เสริมวิทย์ อินทสุวรรณ
หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียงทหารอากาศ
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 107.75 MHz
3. นางสุมัทนา ลิ้มปะวัฒน์
ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 99.5 MHz และระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 648 KHz

4. นายอาทิตย์ บุญมาไชย
ผู้ควบคุมสถานีวิทยุกระจายเสียงเอฟ.เอ็ม.ที.วี ขอนแก่น
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 98.5 MHz
5. นายอาทร จันทร์พิลา
รักษาการนายสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เพื่อการศึกษา
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 621 KHz
6. นางปิยะนุช บุศราคำ ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถานีวิทยุฯ
และนายอุดมชัย สุพรรณวงศ์ หัวหน้าฝ่ายรายการ (ให้สัมภาษณ์ร่วม)
สถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 103.0 MHz
7. พ.ต.ท.บุระ แพงเพ็ง
หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียง สวพ.
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 104.5 MHz
8. พ.ต.ณรงค์ กุลโสธร
หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียงกรมการรักษาดินแดน
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 1152 KHz

จังหวัดอุดรธานี

1. นายศุภชัย รัตโนภาค
นายสถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 91.5 MHz
2. นายชุมพล ชันตีพันธุ์วงศ์
รักษาการผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 93.75 MHz
3. นายศุภชัย ปัทมะคังข์
หัวหน้าสถานีวิทยุกระจายเสียง 1 ปณ.
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 99.0 MHz และเอ.เอ็ม.ความถี่ 1089 KHz
4. พ.ต.ท.ประมวณ บุญแสงเจริญ หัวหน้าสถานีวิทยุฯ
และร.ต.อ.บุญเกียรติ วงศ์ภูธร หัวหน้าฝ่ายเทคนิค (ให้สัมภาษณ์ร่วม)
สถานีวิทยุกระจายเสียงตำรวจตระเวนชายแดน
ระบบเอฟ.เอ็ม.ความถี่ 100.25 MHz

5. จ.ส.อ.พนม มีโกคา

ผู้ควบคุมการปฏิบัติ สถานีวิทยุกระจายเสียง ยานเกราะ
ระบบเอ.เอ็ม.ความถี่ 684 KHz

3.3.2.2 ผู้จัดการ/หัวหน้าชุด/หัวหน้างาน/หัวหน้าฝ่ายรายการ

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการศึกษาลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการใน 3 จังหวัด คือ จังหวัดอุบลราชธานี ขอนแก่นและอุดรธานี โดยเจาะจงเลือกสถานีวิทยุกระจายเสียงที่มีผู้จัดการหรือหัวหน้าชุดของบริษัทที่ทำหน้าที่บริหารจัดการ และควบคุมงานด้านต่างๆ ของบริษัท และประจำอยู่ที่สถานีวิทยุที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งพบว่ามี 6 สถานี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงในพื้นที่ จึงได้จำนวน 6 คน ดังนี้

จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 3 คน

จังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 คน

จังหวัดอุดรธานี จำนวน 2 คน

จังหวัดอุบลราชธานี

1. สถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย คือ ภาณุ อุษยงพัฒน์ ผู้จัดการ
2. สถานีวิทยุกระจายเสียง 1 ปณ. คือ วิโรจน์ ภูมกกาญจนะ หัวหน้าฝ่ายรายการ
3. สถานีวิทยุกระจายเสียง สวพ. คือ นเรศ ทิพยศ หัวหน้าฝ่ายรายการ

จังหวัดขอนแก่น

1. สถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยขอนแก่น คือ นายนิยม ดานุรักษ์ หัวหน้าชุดปฏิบัติการ

จังหวัดอุดรธานี

1. สถานีวิทยุกระจายเสียง 1 ปณ. คือ จินดาวรรณ เข็มพล หัวหน้างาน

2. สถานีวิทยุกระจายเสียงตำรวจตระเวนชายแดน คือ โฟทूरย์ ไทยประดิษฐ์
หัวหน้าชุด

3.3.2.3 นักจัดรายการวิทยุ

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเดียวกับการศึกษาลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการใน 3 จังหวัด คือ จังหวัดอุบลราชธานี ขอนแก่นและอุดรธานี โดยเจาะจงเลือกนักจัดรายการวิทยุที่ดำเนินรายการอยู่ในสถานีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือทั้ง 24 สถานี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงในพื้นที่ จึงได้จำนวน 45 คน ดังนี้

จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 17 คน

จังหวัดขอนแก่น จำนวน 15 คน

จังหวัดอุดรธานี จำนวน 11 คน

จังหวัดอุบลราชธานี

1. สถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
จำนวน 2 คน ได้แก่ สุรัตน์ ไทยชาติ และนันทิยา มีแวง
2. สถานีวิทยุกระจายเสียงทหารอากาศ จำนวน 2 คน
ได้แก่ สุพจน์ อาสนาทิพย์ และสมาน ศรีพรหมมา
3. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เนื่องจากผู้จัดรายการของสถานี
วิทยุฯ ระบบเอ.เอ็ม.และเอฟ.เอ็ม.แยกการดำเนินรายการ
จึงได้นักจัดรายการวิทยุจำนวน 4 คน ได้แก่ สายทอง เปี่ยมเพิ่มพูน
ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์วัฒน์ นาจาน กรกช ภูมิ และระพีพร พูนเพิ่ม
4. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เพื่อการศึกษา จำนวน 1 คน
คือ รัชสุดา บัวศรี
5. สถานีวิทยุกระจายเสียงสทร. จำนวน 2 คน
ได้แก่ อุดลย์ นิธิพานิชย์ และปรีชา พุทธิศิลป์
6. สถานีวิทยุกระจายเสียง 1 ปณ. จำนวน 2 คน
ได้แก่ วีระชัย ครองยุทธ และประเสริฐ เผ่าพันธุ์
7. สถานีวิทยุกระจายเสียงสวพ. จำนวน 2 คน
ได้แก่ นเรศ ทิพยศ และลัญจกร พรหมเกต

8. สถานีวิทยุกระจายเสียงวงปถ.6 จำนวน 2 คน
ได้แก่ ธานี เอกโพธิ์ และบุญช่วย ธงสันเทียะ

จังหวัดขอนแก่น

1. สถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย จำนวน 2 คน
ได้แก่ สาโรจน์ พงษ์พิมล และอรุณี บัวมาตย์
2. สถานีวิทยุกระจายเสียงทหารอากาศ จำนวน 2 คน
ได้แก่ สัมฤทธิ์ ชัยบัณฑิต และ พ.ต.ท.สำเนียง ลือเจียงคำ
3. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จำนวน 2 คน
ได้แก่ ธิดารัตน์ ศรีแก้วหล่อ และพัฒนาเดช ยศกรกุล
4. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เพื่อการศึกษา จำนวน 1 คน
คือ นิवासน์ โพธิ์ทร
5. สถานีวิทยุกระจายเสียง เอฟ.เอ็ม.ที.วี ขอนแก่น จำนวน 2 คน
ได้แก่ อมรรัตน์ วินัยกุล และเพชรรัตน์ ไชยกาล
6. สถานีวิทยุกระจายเสียงมหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 2 คน
ได้แก่ เบญจมาพร มามุข และเผ่าภูมิ เผ่าภูรี
7. สถานีวิทยุกระจายเสียง สวพ. จำนวน 2 คน
ได้แก่ สมพร ทองเทียม และณัฏพล ยศทิพย์
8. สถานีวิทยุกระจายเสียงกรมการรักษาดินแดน จำนวน 2 คน
ได้แก่ จ.ส.อ. ประทวน เอี่ยมฉิมพลี และกัตติกา ผาลลาพัง

จังหวัดอุดรธานี

1. สถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย จำนวน 2 คน
ได้แก่ ปริญญา เวียงนนท์ และสงวน จำปี
2. สถานีวิทยุกระจายเสียงทหารอากาศ จำนวน 2 คน
ได้แก่ อุไรวรรณ สิทธิโชติ และขจรศักดิ์ สุตหนองบัว
3. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จำนวน 2 คน
ได้แก่ วาณี กิตติเพิ่มทรัพย์ และจรรยา ศรีปลั่ง
4. สถานีวิทยุกระจายเสียง 1 ปถน. จำนวน 1 คน คือ จินดาวรรณ เข้มพล
5. สถานีวิทยุกระจายเสียงตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน 2 คน
ได้แก่ ค.ต.ชม ทาศรีสุข และองุ่น มุสิกุล

6. สถานีวิทยุกระจายเสียง ยานเกราะ จำนวน 2 คน

ได้แก่ ประสิทธิ์ ชักโยง และสงัด เจ้าจันแก้ว

สำหรับสถานีวิทยุฯ รัฐสภาที่อยู่ส่วนกลาง (กรุงเทพฯ) นั้น ผู้ที่ทำหน้าที่จัดรายการ จำนวน 2 คน ได้แก่ นวพร เทพหัสติน ณ ออยุธยา (หัวหน้าฝ่ายรายการ) และสุพรรณิ ชีวะไทย

3.3.2.3 ผังการดำเนินงาน

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเดียวกับการศึกษาลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการใน 3 จังหวัด คือ จังหวัดอุบลราชธานี ขอนแก่นและอุดรธานี จึงได้ ผังการดำเนินงานของสถานีวิทยุกระจายเสียงทั้ง 24 สถานี

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

สำหรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะโครงสร้างของวิทยุท้องถิ่นนี้ ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informants) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) โดยมีประเด็น ดังนี้

- (1) ลักษณะโครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- (2) ลักษณะการบริหารจัดการ
- (3) ลักษณะระบบการควบคุม
- (4) ลักษณะระบบตลาด
- (5) แหล่งทุน/แหล่งรายได้
- (6) ทักษะของนักจัดรายการวิทยุ
- (7) เทคโนโลยี(ดาวเทียม)มีผลต่อนักจัดรายการวิทยุและต่อรูปแบบและเนื้อหารายการ
- (8) การมีส่วนร่วมของประชาชน

ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ตัวผู้วิจัยจะเป็นผู้สัมภาษณ์เอง พร้อมทั้งจดบันทึกและบันทึกเทปด้วยตัวเอง ส่วนผังการดำเนินงานจะอาศัยการสัมภาษณ์เอกสารด้วยตัวผู้วิจัยเองเช่นกัน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ได้ข้อมูลมาแล้ว ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์โดยใช้กรอบแนวคิดและทฤษฎีของบทที่ 2 เป็นหลัก โดยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน คือ

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะรูปแบบและเนื้อหาของรายการวิทยุ

ผู้วิจัยจะวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) และใช้กรอบรูปแบบและเนื้อหาหลักใหญ่ของรายการ และกรอบย่อย ดังนี้

(1) ลักษณะรูปแบบรายการ ซึ่งสุภาพร โพธิ์แก้ว (2541) ได้จำแนกรูปแบบรายการวิทยุ ออกเป็น 7 รูปแบบ ดังนี้

- (1.1) รายการพูดคุย (The talks programme) ได้แก่ รายการพูดคุยกับผู้ฟัง (Straight talk) รายการสนทนา (Conversational Programme) รายการสัมภาษณ์ (Interview programme) เป็นต้น
- (1.2) รายการข่าว (The news programme) ได้แก่ ข่าวประจำวัน (News bulletin) รายการวิเคราะห์ข่าว (News commentary) รายการบรรยายเหตุการณ์ (Commentary) เป็นต้น
- (1.3) รายการสารคดีทั่วไป (Feature) และรายการสารคดีเชิงวิเคราะห์ (Documentary)
- (1.4) รายการนิตยสารทางอากาศ (The magazine programme)
- (1.5) รายการสาระบันเทิงปิกนิกะ (Variety show)
- (1.6) รายการละคร (The drama programme) ได้แก่ ละครที่จบในตอนเดียว และละครเรื่องยาว
- (1.7) รายการดนตรี (The music programme)

(2) ลักษณะเนื้อหาของรายการ

- (2.1) เนื้อหาที่เป็นข้อมูลข่าวสารและความเป็นจริง (Information/Reality Content) ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ การศึกษา เป็นต้น
- (2.2) เนื้อหาที่เป็นเรื่องความบันเทิง (Fantasy/Entertainment Content) ได้แก่ เนื้อหาเกี่ยวกับเพลง วงการบันเทิง เป็นต้น

(2.3) เนื้อหาโฆษณาสินค้าและบริการ

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะโครงสร้างของวิทยุท้องถิ่น

ผู้วิจัยจะวิเคราะห์โดยใช้กรอบแนวคิดและทฤษฎีในบทที่ 2 ในส่วนของแนวคิดของกลุ่มเศรษฐศาสตร์การเมือง (Political Economy of Media) แนวคิดของกลุ่มทฤษฎีเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนด (Technology Determinism) และทฤษฎีประชาธิปไตยแบบเน้นการมีส่วนร่วมในสื่อ (Democratic - Participant Media Theory) มาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด (Concepts) ดังต่อไปนี้

- (1) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- (2) การบริหารจัดการ
- (3) ระบบการควบคุม
- (4) ระบบตลาดของวิทยุ
- (5) ทักษะของนักจัดรายการวิทยุ
- (6) ผลกระทบของเทคโนโลยีต่อนักจัดรายการวิทยุและต่อรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่น
- (7) การมีส่วนร่วมของประชาชน

3.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การทำนายอนาคตของโครงสร้างและรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยจะใช้ผลจากการวิเคราะห์ในส่วนที่ 1 และ ส่วนที่ 2 มาเปรียบเทียบระหว่างประเด็นปัญหาตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ มาตรา 40 เพื่อวิเคราะห์ว่าโครงสร้างและรูปแบบและเนื้อหาของวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีแนวโน้มเป็นเช่นไร

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการรวบรวมข้อมูลจากการฟัง เพื่อจะทราบลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่น ได้ทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ในการลงรหัส ซึ่งการลงรหัสครั้งนี้ ผู้วิจัยมีผู้ร่วมลงรหัส 1 คน คือ น.ส.สุปรีย์ เสนานุช พนักงานอำนวยการวิทยุ 5 ฐานการอมสินสาขาหนองบัว

ถ้าภู เพื่อตรวจสอบการลงรหัสว่าตรงกันกี่ครั้ง จึงนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยอาศัยหลักการคำนวณของ Holsti (1969)

$$\text{สูตร} \quad \text{ความเชื่อมั่น} = \frac{2M}{N1 + N2}$$

M เป็นจำนวนครั้งที่ผู้ลงรหัสทั้งสองคนมีความเห็นที่ตรงกัน

N1 และ N2 เป็นจำนวนครั้งรวมกันทั้งหมดที่ผู้ลงรหัสทั้งสองคนพิจารณาค่าที่ได้
ออกมา ควรมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.75

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ (Reliability) การสัมภาษณ์หัวหน้าสถานี/นายสถานีหรือผู้อำนวยการสถานีและนักจัดรายการวิทยุ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลจากการเปรียบเทียบกับบุคคลหลายๆคน (Cross - Check) และเพื่อให้ข้อมูลมีความเป็นจริงหรือความแม่นยำ (Validity) การบันทึกเทป ผู้วิจัยจึงเป็นผู้บันทึกเทปเอง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 คือ ลักษณะโครงสร้างของวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในประเด็นต่อไปนี้ได้แก่ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ การบริหารจัดการ ระบบการควบคุม ระบบตลาดของวิทยุ แหล่งรายได้ ทักษะของนักจัดรายการวิทยุ ผลกระทบของเทคโนโลยีต่อนักจัดรายการวิทยุ และต่อรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่น รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นเหล่านี้

ส่วนที่ 2 คือ ลักษณะรูปแบบและเนื้อหารายการวิทยุท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ส่วนที่ 3 คือ ทิศทางของโครงสร้างและรูปแบบและเนื้อหาของรายการวิทยุท้องถิ่นใหม่ ภายใต้รัฐธรรมนูญใหม่ พ.ศ.2540